

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע

ז' - י"א בסליו

התשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

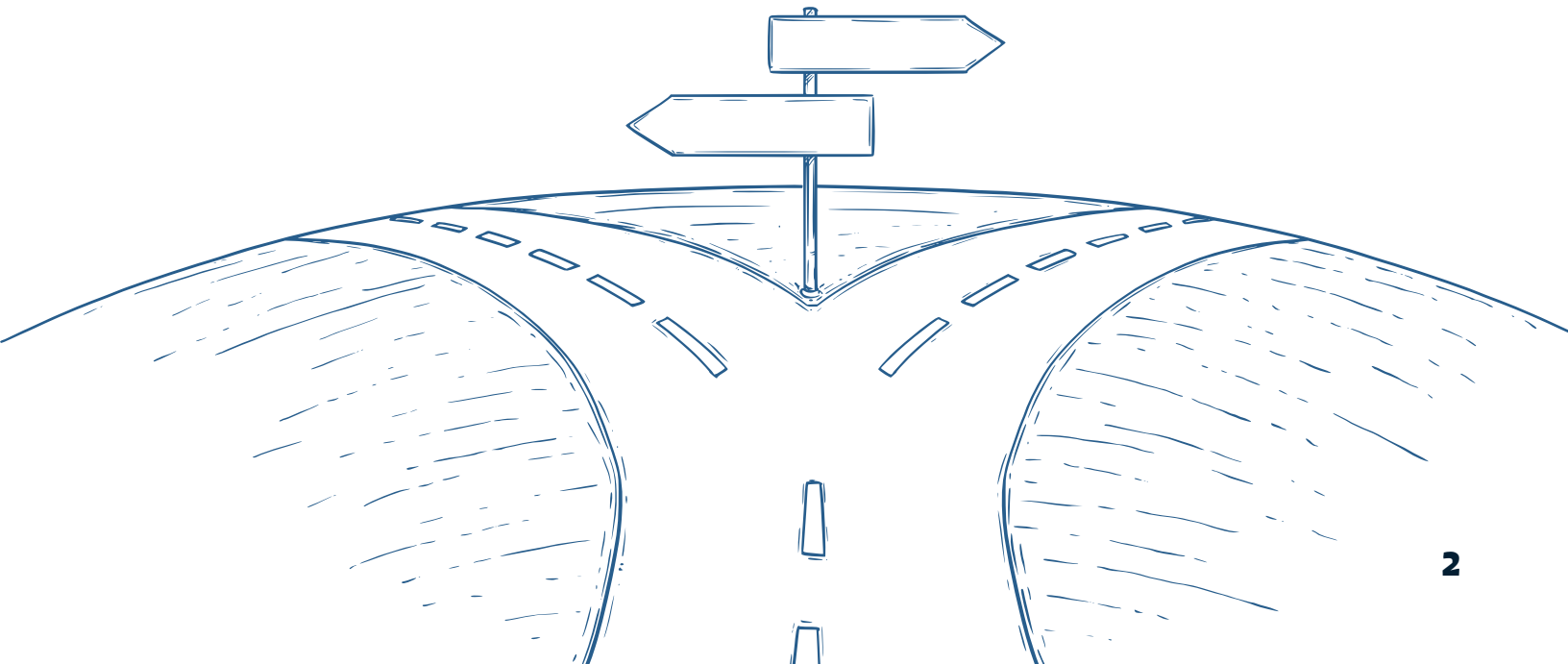
לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-12 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם כזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראלים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: office@solelim-derech.co.il

תוכן עניינים

4	<u>עכשוויזם</u>	א
6	<u>מפגש לבבות פשוט</u>	ב
9	<u>עשר הערות בעקבות נפילת משטר אסד בסוריה</u>	ג
11	<u>מכשפים שמנסים לאלף מזרח תיכון חדש</u>	ד
13	<u>מנהיגות, חזון ומציאות בשעות היסטוריות</u>	ה
17	<u>הבנת גודל השעה</u>	ו

עכשוויזם

איתי אסמם

כמה פשוט היה עולמנו, אם כל מה שהיינו רוצים היינו מקבלים עכשיו ומיד, בלי סיבוכים ובלי עיכובים.

כך עובדת המחשבה של ילד קטן, שלא מסוגל לדחות סיפוקים. אבל כשמבוגר מתנהג כמו ילד, זו כבר בעיה. וכשאנשים מבוגרים רוצים שכל החלומות שלהם יפעלו במרחב הציבורי "עכשיו" - זו כבר בעיה גדולה, **משום שבסוגיות ציבוריות יש הרבה מרכיבים ומשתנים שצריך לקחת בחשבון.**

יודגש: חשוב לחלום, וחשוב לשאוף. ואסור להחניק את החלומות, ויש לפעול לממשן. אבל בסוגיות ציבוריות צריך לדעת שאין דבר כזה "עכשיו", כי המציאות המדינית וההיסטורית מתקדמת בתהליכים.

כמה דוגמאות:

שלום עכשיו - 'זכות הבכורה' לשימוש במילה "עכשיו" בסוגיות ציבוריות נתונה לארגון השמאל הרדיקלי "שלום עכשיו". האם יש אדם אחד בעולם שלא בעד שלום? האם יש אדם אחד בעולם שלא רוצה שזה יהיה עכשיו?

אבל נראה שהתרבות של המדינות הרצחניות שסביבנו קצת שונה; הם רוצים להרוג את כולנו עכשיו, ושום הסכם שלום לא יעצור אותם. ארגון זה יעזור לנו להבין את הסיסמה "עכשיו" ואת השלכותיה המדממות.

אחדות עכשיו - כמו ערך השלום, כך גם הערך החשוב 'אחדות' נחטף ונוכס לאג'נדה שטחית. הרי כולנו בעד אחדות וכולנו רוצים שזה יהיה עכשיו. הניסיון לעשות "אחדות עכשיו" דומה להשטחת המילה "שלום" שהובילה לשפיכת דמים מתוך נאיביות קיצונית. **אחדות עושים בלי טשטוש אידאולוגי ובלי רידוד רעיוני.** זהו דבר שמתבצע לאורך זמן תוך כדי חיים משותפים וחיבור לשורשים והרבה רצון טוב. והכי חשוב, בלי אג'נדות פוליטיות במסווה של שיח אחדות.

עסקה עכשיו - כולנו רוצים את החטופים בבית עכשיו; כן, גם מי שלא עונד את הסיכה הצהובה על דש בגדו וגם מי שלא הולך לכיכר החטופים. אך האם יש עסקה שתביא את כולם עכשיו? לא. אז למה ממשיכים לרמות את הציבור? ברגע שתהיה עסקה שגם תחזיר את כולם עכשיו וגם תדאג לכך שחמאס לא יהרוג עוד יהודים, זה יקרה. ובנוסף, הלוחמים נמצאים בעזה ומסכנים את חייהם יום יום - זו הדאגה והפעולה האמיתית לחיי החטופים; וזה נעשה יום יום, בעקביות, הרחק מעיני התקשורת שרוצה הכל עכשיו.

**כשאנשים
מבוגרים
רוצים שכל
החלומות
שלהם
יפעלו
במרחב
הציבורי
"עכשיו" -
זו כבר
בעיה
גדולה**

”
שאלה
למחשבה:
האם גם
מגזרים
אחרים צריך
לחנך עכשיו,
או רק את
החרדים?

גיוס חרדים עכשיו - אני בעד שחרדים יתגייסו לצבא, כי חסר לנו כוח אדם. אבל סוגיות של אמון וסוגיות תרבותיות לוקח שנים רבות לבנות ולפתור. וגם אין בצה"ל מסגרות מותאמות למספר החרדים שרוצים לגייס.

הבוקר פורסם במאמר בעיתון דתי, תחת הכותרת "הציונות הדתית מפספסת את האירוע", שסוגיית גיוס החרדים היא לא בעיית כוח אדם, אלא שצריך 'לחנך אותם' באמצעות סנקציות: "אם לא תפעילו לחץ לא פרופורציונלי על הציבור החרדי עכשיו, לא תהיה לכם הזדמנות נוספת".

כלומר: לא "גיוס עכשיו", אלא "חינוך עכשיו". חינוך, כידוע למחנכים, לא עושים בסיסמאות "עכשיו" ובוודאי שלא בכפייה. ושאלה למחשבה: האם גם מגזרים אחרים צריך לחנך עכשיו, או רק את החרדים?

אז מה עושים בינתיים? אפשר לעשות הרבה דברים, אבל שום דבר לא ייבנה בבת אחת ועכשיו אלא בצעדים מדודים ומחושבים, עם הרבה שכל ולא בצעקות מלאות אמוציות המטשטשות חשיבה ומבטלות ערכים נוספים.

הניסיון מראה לנו ש"עכשיו" פשוט לא עובד.

כולנו בעד שלום, אחדות, השבת החטופים וגיוס חרדים. המציאות הציבורית מורכבת מהרבה מאוד משתנים וצריך לקחת בחשבון את כולם. **הדברים יקרו בצורה תהליכית עם הרבה מאוד עמל, הסברה ציבורית ואידאליזם ריאלי, ולא בצעקות "עכשיו"**.

כך היא גאולתן של ישראל, קמעא קמעא.

שבת שלום!

מפגש לבבות פשוט

בן יעקב סבו

אנו נמצאים בתקופה מאתגרת המביאה רבים לקצה. את נקודות השבירה האלו יש היודעים לנצל בצניניות כדי לתקוע טריז של שנאת חינם בתוך עם ישראל, במיוחד כלפי החרדים והציונות הדתית.

יחסינו בנוגע לציונות ולצבא שונה מהשיטה החרדית, ועם זאת, היום נעסוק במפגש לבבי פשוט ובלתי אמצעי עם העולם החרדי.

בשבוע שעבר יצאנו מספר חברים לסיור רבנים בבני ברק. ישבנו אישית עם כמה מגדולי תלמידי החכמים מהציבור הספרדי, הליטאי והחסידי. לא באנו להטיף, לא באנו לחנך ולא באנו לשכנע.

באנו מתוך כבוד ת"ח וכבוד תורה, ללמוד ממי שעולם הזהות היהודית ועתיד עם ישראל יקר לו כל כך. היה מפגש מרומם, מחכים, מקרב לבבות ומאד מיוחד.

באוזניי הדהדו דברים ששמעתי בעבר מהרב יגאל לוינשטיין, ראש מכינת עלי, מהביטויים הגדולים ביותר של מסירות נפש בשדה הקרב שמלמד אותנו כיצד לחלוק מבלי לאבד את החשבון:

"מי שלמד בעיון את השקפת עולם החרדית של גדולי ישראל **לא יכול לזלזל...** גדולי ישראל לפני מאה שנה כשהתחיל התהליך הציוני התבוננו... וראו שהלאומיות הישראלית מקבלת פנים חילוניות קשות אנטי יהודיות.

אמרו... 'אם אנחנו רוצים לשמר את היהדות אנחנו צריכים להמשיך את אותו מהלך בן אלפיים שנה שהבטיח את היהדות וזה בניית מסגרת יהודית חזקה סגורה, מופרדת מכל התהליכים החיצוניים..

אם אנחנו רוצים שגם בעוד אלף שנה ישאר בעם ישראל גרעין ששומר קלה כחמורה אז אנחנו חייבים לשמור על עצמנו ולבנות תורה, לבנות ישיבות עם כל המחירים. זו הכרעה....'

אני מבין היטב את תפיסת העולם החרדית שאכפת לה מעם ישראל, מתורת ישראל, מהעם היהודי ומנצח ישראל. ההערכה של 'הגדולים' שהשתלבות בתוך המערכות, בטח לאדם הרגיל, לא תלך, ולכן היו מוכנים לשלם כל מחיר - עוני, פשטות וביזוי על ידי החברה החילונית וכן הלאה, כדי שהיננים של החילונים בעוד מאתיים שנה יגידו להם תודה רבה שלא ויתרתם ולא הקשבתם לנו, שהנין שלהם יכול לחזור היום בתשובה ויש לו לאן, למרות שהם כבר הלכו לאיבוד בדרך."

**באנו מתוך
כבוד ת"ח
וכבוד
תורה,
ללמוד ממי
שעולם
הזהות
היהודית
ועתיד עם
ישראל יקר
לו כל כך**

”
הם העורף
שלנו
כשאנחנו
בחזית, הצבא
הוא רק ה'יד
הארוכה' של
הזהות
היהודית שלנו

לא חייב להסכים, אבל כדאי להבין את עומק התפיסה.

וחזרה לבני ברק.

בסוף הסיור ביקרנו בישיבת פוניביז'.

בית המדרש ההומה בשעה 1:00 בליל שישי יכל לחמם לב כל יהודי גם בשיא החורף. בדרכנו החוצה התקהלו סביבי במבואה מספר תלמידים צעירים בפנים שואלות, אולי למראה הנשק התלוי.

סיפרתי להם שהרגע יצאנו מלבנון, ושאנחנו כותשים את האויבים שלנו עד דק. מוצאים שם מחבלים, אמל"ח, מודיעין, תמונות הר הבית וספרי מיין קאמפף. עיניהם נדלקו כמו פרוז'קטורים, והחלו להתקבץ אנשים נוספים.

הסברתי להם שאנחנו מרגישים עם עולם התורה שותפות מלאה.

שהם העורף שלנו כשאנחנו בחזית, הצבא הוא רק ה'יד הארוכה' של הזהות היהודית שלנו.

אמרתי להם שרוב החיילים מרגישים ככה, ויש התקרבות עצומה במלחמה: ציציות, תקיעות שופר, תפילות לפני הקרב ותפילין.

אמרתי להם שהמוני חיילים מסורתיים וגם רוב הדתיים בחזית מעריכים אותם ושלא יקשיבו לרעשניים. רוב מוחלט מבינים שעולם הקודש, לימוד התורה, הם הגרעין הפנימי המחולל, ושאנו רק סוללים את הדרך לצבא שיהיה יהודי יותר, למדינה יהודית יותר.

לאט לאט התרבו השומעים אשר הגיעו כבר לכארבעים מצטופפים במבואה שלא יכלה להכיל יותר, שומעים בצמא כמה הם חלק ממערכות כלל ישראל, כמה המוני עם ישראל מתחזקים במלחמה.

"תודה שאתה אומר לנו את זה. אתה לא מבין כמה זה משמעותי לנו לשמוע. תודה תודה. זה כל כך מחזק אותנו, כל כך חשוב לנו לשמוע שככה חושבים עלינו, זה מחזק אותנו בתורה ומחבר אותנו", אמרו לי כולם.

בשלב מסויים יצא אחד והחל לצעוק "חרד"ק! לך מפה!" בבת אחת עטו עליו כל המבואה, העיפו אותו מעל פניהם והתנצלו בפני במבוכה. "אתה יודע, 'משיגנערס' יש בכל מקום..."

בע"ה רק בשותפות אמיתית של הרוב היהודי, נחזק את התודעה היהודית של המדינה ושל צה"ל ורק כך ננצח במלחמותינו.

שבוע טוב!

”
בע"ה רק בשותפות אמיתית של הרוב
היהודי, נחזק את התודעה היהודית של
המדינה ושל צה"ל ורק כך ננצח
במלחמותינו

עשר הערות בעקבות נפילת משטר אסד בסוריה

אודי בן חמו

א. **אנו חיים בתקופה היסטורית.** אירועים דרמטיים משמעותיים מתרחשים סביבנו, והשאלה היא מה בדיוק מתרחש כאן. **לאן אנו צריכים להפנות את המבט?**

ב. אין זה חידוש שציר הרשע האיראני, המאיים עלינו במשך שנים בשחץ, הולך וקורס.

וכשציר הרשע הולך ונגדע, צירי לידה הולכים וגוברים.

לתמנון האיראני נגדעו הידיים במידה כזו או אחרת, וכעת נשאר לו רק הראש. המלחמה שהחלה בדרום הארץ, תוך ציפייה של סינוואר לגרור את כל אויבינו למערכה כוללת, הולכת והופכת למפלה כוללת.

ג. אבל בעומק מתרחש הרבה מעבר לזה. כשמתחוללת מלחמה גדולה בעולם, הדבר העיקרי שמתרחש הוא זעזוע תרבותי רוחני סמוי ועמוק, יותר מכל דבר אחר. תפיסות עולם ואידיאולוגיות קורסות, גם אם ניתן להסביר את מה שהניע את גלגלי המלחמה בפעולות גלויות חיצוניות כאלו ואחרות.

ד. **עולם שלם התעלם במשך השנים מתרבויות, מאמונות ומהטבע הפשוט.** מטבע האדם ומטבע המלחמה. התעלם מלאומים ומעדות, מגבולות, מזיקה לקרקע, לארץ. כאילו האדם הוא יצור מרחף באוויר ונתון להנדוס ועיצוב מלאכותיים. ופתאום חזרו בבת אחת לחיינו מושגים פשוטים על משמעות של שטח, על צורך בצבא מתמרן גדול ומשמעותי ובעיקר התייחסות עומק לטבע האדם.

ה. שוב למדנו, שתחזית מודיעינית לעולם נשענת על תפיסות עולם. האדם צופה ומפרש את המציאות דרך תפיסות העולם שלו. תפיסות העולם הן המשקפיים והמסננת שדרכם האדם מנתח את האירועים. וכאשר צמרת מערך המודיעין אינה מכירה ואינה מודעת לעולם האמוני-רוחני של עצמה, היא לא יכולה להיות מודעת לעומק העולם האמוני-רוחני של אויבינו. **אין יותר ריאליסטי מזה.**

ו. **צניעות.** כל תחזית וכל ניתוח, אפילו יישענו על טבע האדם ועל עובדות מזוקקות כנדרש, עלולים לקרוס ולהיכשל.

בצד השני של הגבעה יש הרי אויב נחוש ומתוחכם, המנסה ללא הרף להכשיל אותך בכל תחזיותיך. **השאלה הגדולה היא האם המתודולוגיה נכונה בבחינת המציאות.** למשל, אם אתה בוחן את האויב דרך מימוש רצונות חיים חומרניים בלבד, אתה שוגה במתודה ובכל התהליך כולו, לא רק בתוצאתו הסופית.

צניעות תגרום לכך שגם אם ההערכה שלך תקרוס, האגו שלך יאפשר לך לקום על הרגליים ולחשוב מחדש.

תפיסות
העולם הן
המשקפיים
והמסננת
שדרכם
האדם
מנתח את
האירועים

**האדם הפזיז
יעצור את
השקעתו
מתוך תחושה
שמדובר
בהשקעה
מיותרת, או
יבנה 'צבא
קטן וחכם'**

ז. **השקעה בצבא היא כמו השקעה בפוליטת ביטוח.** במשך שנים ארוכות אתה משקיע כספים גדולים ולא רואה את הצורך בכך. האדם הפזיז יעצור את השקעתו מתוך תחושה שמדובר בהשקעה מיותרת, או יבנה 'צבא קטן וחכם'. אבל אדם אחראי יודע שהחיים מתעתעים וקשים לחיזוי, וייתכן שיום יבוא וההשקעה הזו תוכח כהכרחית ואף קיומית. כדאי לזכור זאת גם בימי רגיעה ושלווה.

ח. וברגעים ההיסטוריים הדרמטיים הללו, שעה שהקשב צריך להיות ממוקד וחד מאוד, החליט בית המשפט - תחת המילים המניפולטיביות והשקריות 'האינטרס הציבורי' - שראש הממשלה נתניהו יתחיל את עדותו האינטנסיבית בעניינו הפרטי ביום שלישי הקרוב, כפי שנקבע מזמן. האינטרס הציבורי, כן? **האם בית המשפט עושה זאת מתוך אטימות וחוסר מודעות ציבורית, מתוך זדון מצמרר או שמא מתוך פחד מהאליטות שיאיימו על השופטים בשיימינג מטורף?** תחליטו אתם.

מה שבטוח הוא, שאינטרס ציבורי אין פה. **וכדאי לשים לב גם היום מי שותק מול העוול הלאומי הזה ובכך חושף את פרצופו.** ארגוני אחדות ציניים ופחדניים בשקל וחצי, ארגוני רבנים ליברלים הממהרים לגנות צד מסוים וממלאים פיהם מים מול דבר חמור כזה מצד שני, ועוד ועוד.

ט. במציאות הזאת, כשהכל קורס ונשבר מול עינינו, אנשים ישרים רבים **נושאים עיניהם בצימאון אל הנעלם.** אל מה שדוחף את המציאות ונותן לה פשר בשפה פשוטה ובמילים מדויקות. האם יהיו לנו כלי הסברה נכונים עבור הנפשות האלה, המבקשות בצדק את הקומה הבאה של חיינו? ימים יגידו.

י. אנחנו מתקדמים. דווקא ולמרות הקשיים.

"בַּעַל מַלְחָמוֹת, זֹרֵעַ צָדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת"

מכשפים שמנסים לאלף מזרח תיכון חדש

עזרא הימן

א. מכשפים מסתתרים גבולות במזרח התיכון

אגדה מפורסמת מספרת על מכשפה עשירה וחשובה, שהבטיחה לחכם יהודי שתצליח לאלף צוות חתולים כך שיעמדו על שתיים וימלצרו בארוחת פאר. הכל הלך כמתוכנן, עד שהשתחל לזירה עכבר. השאר היסטוריה.

לפני כמאה שנה ניסו אנגליה וצרפת להמציא מזרח תיכון חדש. הן שרטטו בו גבולות, חילקו אדמות, המליכו מלכים והפכו שבטים ערביים למדינות לאום מודרניות עם גבולות מסותתמים.

במקביל הן קיצצו שוב ושוב בגבולות ארץ ישראל, שיועדה - לפי הצהרת בלפור ולפי המנדט שקיבלה בריטניה מחבר הלאומים - להיות מדינת היהודים, עיצבו את המרחב כרצונם, והוכיחו כביכול שהאדם המערבי יודע לברוא מחדש יש מאין כל מציאות כרצונו.

אך אנגליה וצרפת לא היו טובות יותר מאותה מכשפה שניסתה לאלף צוות חתולים. שייכות טבעית של קבוצה אתנית לחבל ארץ מסוים, והיחסים העדינים, המורכבים והמדויקים בין מקום גיאוגרפי, חברה, דת ומשטר, לא ניתנים להינדוס על ידי מוח רציונלי שחושב שניתן לספסר בשורשים, בזהויות ובדת כמו בנדל"ן בשדרה החמישית בניו יורק.

ב. מזרח תיכון חדש טייק 2

לאחר שכולם התרגלו לאשליית הצלחת מזרח התיכון החדש שניסו להקים אנגליה וצרפת, קם בוקר אחד מדינאי בשם שמעון פרס והחליט לנצל הצלחה, ולהנדס עוד מזרח תיכון חדש.

הוא אף התעלה על אנגליה וצרפת: הן רק שרטטו גבולות, המליכו מלכים, חילקו אדמות - והסתלקו, משאירות את המזרח התיכון להתבוסס במאה שנות דם ומריבה.

שמעון פרס עלה עליהן. הוא חשב שיצליח לאלף את הזאב והכבש ללחוץ ידיים, לעשות שלום, ולמלצר יחד באותה מסיבה.

כביכול - האדם החדש, נטול הזהות, ימיר את שורשיו ואת זהותו העתיקה במתמטיקה ובטכנולוגיה, וכולם ישבו יחד לנגב חומוס בדמשק.

'המזרח התיכון החדש' של פרס מנסה לאלף אותנו, להשיל מעלינו אלפי שנות שורשים, שייכות, זהות וייעוד גדול מהחיים, שעבורו שרדנו כמה אלפי שנות נדודים, ולהמיר אותם בזהות אוניברסאלית בדויה, דלוחה, נטולת מהות.

”
המזרח
התיכון
החדש'
מנסה
לאלף
אותנו,
להשיל
מעלינו
אלפי שנות
שורשים,
שייכות,
זהות
וייעוד
גדול
מהחיים,
שעבורו
שרדנו
כמה אלפי
שנות
נדודים

**הפטירו
ממשיכיו את
מה שתמיד
מפטירים
בשמאל
מאז
המהפכה
הקומוניסטית
הראשונה,
שהשאירה
עשרות
מיליוני
הרוגים:
'זה נכשל כי
לא עשו את
זה נכון;
הפעם נקרא
למשיח חדש
שידע לעשות
את זה
אחרת,
ונצליח'**

כשהאילוף של שמעון פרס לא צלח ונהרות הדם התחילו שוב לזרום, הפטירו ממשיכיו את מה שתמיד מפטירים בשמאל מאז המהפכה הקומוניסטית הראשונה, שהשאירה עשרות מיליוני הרוגים: 'זה נכשל כי לא עשו את זה נכון; הפעם נקרא למשיח חדש שידע לעשות את זה אחרת, ונצליח'. לא משנה כמה זה ייכשל, אי אפשר לשכנע אותם שגם האדם הבא בתור ייכשל בניסיון להפוך חתולים לצוות מלצרים. הזלזול בטבע האדם מעולם לא היה צורם, עצוב ומגוחך יותר.

וכולם שכחו את המציאות הטבעית העתיקה, הזיקה העמוקה עד העצם בין עם ישראל לארץ ישראל.

ג. האמירה העתיקה של החכם היהודי

'המקרה לא יתמיד', אומר המהר"ל מפראג שוב ושוב על המציאות של ישראל בגולה. הוא חי כ-400 שנה לפני קום המדינה, וידע בצלילות רוחנית מדהימה את מה שההיגיון המערבי לא למד עד היום. שיבת ישראל לארצו הייתה בשביל המהר"ל כמו מתמטיקה של הרוח; אפשר להזיז ולהגלות עמים, אבל אי אפשר לנצח את חוכמת היוצר של הבריאה.

מאה שנה אחרי שאנגליה וצרפת הינדסו וסיתתו את המזרח התיכון, העכבר השתחרר, ומי יכול היה לשער את רצף הדומינו שיפיל ביום אחד וכמעט ללא ירייה את אחד המשטרים הצוררים ביותר את ישראל מאז תחייתה בארצה? אולי רק מי שקרא הערכות של 'מומחי מודיעין' אך לפני כמה שבועות, והיה חכם מספיק להבין שאם המומחים מעריכים שהמשטר של אסד יתחזק וישרוד, הוא כנראה דווקא ייפול תכף ומיד.

מומחי המודיעין צריכים להפסיק להאמין למכשפות עם חתולים, ולהתחיל ללמוד את נצח ישראל של החכם היהודי המהר"ל.

ד. יהדות ואסלאם

אחרי שהעכבר שוחרר, חזר המזרח התיכון להיות מה שהיה במקור: שבטים אסלאמיים ועם יהודי עתיק השב לארצו.

אין כאן שתי מדינות לאום חילוניות המחפשות להסדיר את שאלת הגבולות, אלא יש כאן שאלה דתית עמוקה הקשורה לירושלים ולהמשך הייעוד של אברהם אבינו בעולם. מי שלא מבין את זה ימשיך לייצר הערכות אמ"ן הדומות לאילופי מכשפות.

סוללים דרך

לפני כמה ימים ראיתי שלט ענק ברחוב: "מה עם החטופים?". אחרי רגשי האמפתיה הראמפילי המשטר של אסד אינם ליברלים הנלחמים על זכויותיהם. הם אסלאמיסטים המשילים את המסכה והחליפה שהלבישו עליהם המכשפים. אחרי שמסירים אותן, המזרח התיכון חוזר אל הרכיבים החברתיים וההיסטוריים הטבעיים שלו: אסלאם, יהדות, תנ"ך וירושלים.

ה. התחדשות מתוך ההפכה

שבוע לפני תחילת המלחמה שנפתחה עלינו לפני 14 חודש בסערה קשה, הכריז היועץ לביטחון לאומי של ארה"ב ג'ייק סאליבן ש'המזרח התיכון נמצא במצב הכי שקט שהיה בשני העשורים האחרונים'. הוא הציע תחזית אופטימית להמשך, וכמו כל מהנדסי המזרח התיכון החדש, קלע בדיוק למציאות ההפוכה.

המלחמה הזו נפתחה במצב הכי קשה שהיינו בו מאז קום המדינה. נרצחים וחטופים רבים ואיום לאומי קיומי, ודווקא מהחזית הכי חלשה והכי צפויה. מאז עברנו תקופה קשה, שבה נדרשנו לגבורה גדולה ולמסירות נפש המזעזעת את עמקי הנשמה. לא יכולנו להמציא את ההמשך.

לא הכרזנו על מזרח תיכון חדש, התמקדנו בתקומה פנימית-לאומית מחדש. התחברנו מאוד דווקא לִיָּשׁוֹן, לקול השופר ולישמע ישראל, **לשורשים העתיקים המחברים אותנו לארץ הזאת, לקשרים העמוקים המחברים יחד את העם הזה.** לא התפתינו לחזור להתמכר לסם המשכר של הפרטנרים המומצאים של המזרח התיכון החדש. **עדיפים כאבי המלחמה על האשליות המוטטרפות של מזרח תיכון חדש.**

אבל ידענו גם ידענו שבעולמנו יש אכן חדש. לא מזרח תיכון מומצא, אלא חדש שמקלף את כל המסכות השקריות שנוצרו כדי להמציא לנו זהות חדשה שאיננה שלנו. **ומתוך השייכות העתיקה לשורשי היָּשׁוֹן הולך ומלבלב גם חדש, שיש בו נחמה ושגשוג, ותקווה ואמונה לחיים ולשלום.**

**המלחמה הזו
נפתחה במצב הכי
קשה שהיינו בו
מאז קום המדינה.
נרצחים וחטופים
רבים ואיום לאומי
קיומי, ודווקא
מהחזית הכי
חלשה והכי צפויה**

מנהיגות, חזון ומציאות בשעות היסטוריות

בן יעקב סבו

"קול ישראל מירושלים שלום רב. והרי החדשות ועיקרן תחילה:

ממשלת ישראל הורתה אמש לחיל הים ולחיל האוויר הישראליים להשמיד את חילות הים, האוויר ומערך הנ"מ הסוריים, שהושמדו הלילה כליל. ראש ממשלת ישראל החל להעיד הבוקר במשפטו, המתנהל בעניין סיקור חיובי בעיתון, קבלת סיגרים ושמפניה. המשפט יתקיים במהלך מחצית משבוע-העבודה למשך מספר חודשים".

אפרים קישון לא יכול היה לכתוב את הפארודיה הזאת טוב יותר.

* * *

מנהיגים קמים והולכים. בשמאל הישראלי, מעבר לים ובארצות האסלאם. רק ביממה האחרונה אנו עדים לקריסה נוספת של מדינת אויב וצבא אויב עצומים. אך יש מנהיג אחד שהעם שלו מתעקש לתמוך בו שוב ושוב ושוב ברוב עצום, כשני שלישים יציבים ואף הולכים וגדלים של היהודים בארץ, מה שנהוג לכנות 'הרוב היהודי' - הרוב היותר מחובר לזהות היהודית שלו. מה זה מלמד על נתניהו? מה זה מלמד על עם ישראל?

א. מושכל יסוד ראשון במעלה: עם ישראל חכם. 'קול המון כקול ש-די'. 'אם הלכה רופפת בידך, צא וראה מה העם נוהג'. 'הנח להן לישראל, אם אין נביאים הן - בני נביאים הן'.

ב. בהקשר הזה ולקראת חנוכה, נזכיר כי אחד ההבדלים בין הפילוסופיה היוונית לבין מסורת ישראל נעוץ בשאלת היחס בין האליטה האינטליגנטית לבין ההמון. לפי היוונים האליטה צריכה להחליף את ההמון, ואילו לפי היהדות האליטה צריכה להיות מקובלת על ההמון.

לכן אפלטון היה בעד דיקטטורה, בעוד שבישראל - המלך, השופט, הרב, כולם תלויים בקבלת העם, לפעמים במבחן של דורות. רק ככה אליטה לא מאבדת כיוון ונשארת נאמנה לרוח הישרות והחכמה שבעם. בימים ההם בזמן הזה?

והליכוד
ברית עם
המפלגות
החרדיות
להביא
לכך
שבגין
יחליף
את
הפקידות
במשרדי
הממשלה

ג. מנהיג שבאמת נבחר בידי העם הוא **שיקוף מסוים של העם**. בוז למנהיג הוא בוז לעם. ולהפך גם כן: הערכה למנהיג שנבחר על ידי העם היא הערכה לעם. הבוז מלמד יותר על הבז מאשר על המנהיג או על העם.

ד. "הדמוקרטיה היא שיטת המשטר הגרועה ביותר הקיימת, חוץ מכל יתר שיטות המשטר שנוסו עד היום" (צ'רצ'יל).

המשפט המבריק הזה מחנך למבט ריאלי על המציאות. אם נפתח אוזניים, נשים לב שרוב השאלות המנסות לערער על מציאות קיימת טובה מתחילות במילה ההיפותטית 'אם?'.
'אם הממשלה תחליט להרוג את כל הגוינגוים, אתה לא רוצה בג"ץ חזק?' הנוכלות בשאלות כאלו מצויה בכך שהיא מעמתת את הנשאל עם מקרה מדומיין שאינו בגדר מציאות ריאלית ורלוונטית, בו בזמן שהיא גורמת לנשאל להיות עיוור לגבי המציאות הריאלית והרלוונטית עד מאוד הנוכחית.

והתשובה צריכה להיות כך: 'לא יודע לגבי זה שאולי בעתיד אני ארצה להשמיד גוינגוים ומה יועיל בכלל בג"ץ בנידון, מה שאני יודע הוא, שכרגע בפועל ממש יש 6000 נוח'בות שבאו לאנוס ולשרוף בבארי, אז מה דעתך על התנהלות בג"ץ עכשיו?!

בקיצור - 'אם' היא שאלה מניפולטיבית של הלך רוח המבטא תפיסות עולם דמיונית של שמאל.

ה. זה מוביל אותי למדומיין מהצד השני - הלא הוא 'הימין שמימין לימין'.
המציאות היא תמיד חלקית לעומת החזון. לכן חזון תמיד צריך לדעת להיכנס לכלים חלקיים בתוך המציאות המוגבלת, נלא, הוא הופך לחזון תעתועים. אין שמיים בלי ארץ.

"אָמֶת מְאָרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מְשָׁמִים נִשְׁקָף."

על המציאות לומדים מהניסיון. נתניהו הוא המנהיג המדיני הגרוע ביותר של עם ישראל, חוץ מכל מנהיג אחר של עם ישראל שהיה באלפיים השנים האחרונות.
כל קומת מנהיגות שתיבנה אחרי עידן נתניהו, צריכה להיבנות מתוך הערכה כלפיו ולמידה ממנו, אחרת לוקים **בדמיונות או בגאוותנות ובוז לעם**.

ו. ביקורת ארסית מבזה מימין כלפי נתניהו בד"כ מעידה על דבר נוסף: **שטחיות בהבטה על המציאות**.
'אילו רק היה כובש את עזה מחדש. אילו רק היה מעיף את בג"ץ', ועוד ועוד.
יש פה לקות של חוסר הבנה עד כמה הפרוגרס הרסני ועד כמה הדיפ-סטייט חזק. או לחלופין, יש פה החלטה להסתכל על העולם דרך פריזמה אחת ויחידה - ארץ ישראל, או מערכת המשפט, או השמדת חמאס, וכו', בזמן שרה"מ צריך לדאוג לכל אלה ביחד.

הקצנת הליברליזם והפיכתו לדת פרוגרסיבית של מלחמת קודש בכל מי שרואה את הדברים אחרת, מביא אותם אל הקצוות האלה

ז. נכון! נתניהו לא הצליח לפרק את הדיפ-סטייט, כמו גם אחרים, אבל בניגוד לאחרים הוא הראשון שלא כרע ולא השתחוה בפניו, שזה הדבר היחיד שגרם לזוהמת הדיפסטייט להתפרסם. "ומַרְדְּכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה". בלי המודעות הציבורית שיש לנו רק עכשיו, שום מנהיג לא היה יכול לצאת למלחמה נגד הדיפ-סטייט ועדיין לקבל גב מציבור מספיק גדול.

ח. 'יפתח בדורו כשמואל בדורו'. המאבק נגד נתניהו הוא מאבק נגד בוחריו. אם מחר הוא פורש, השמאל ישנא את המחליף פי מאתיים. הנושא הוא לא הדמות, הנושא הוא הלגיטימציה לרוב היהודי לקחת חלק במשחק הדמוקרטי.

ט. אנחנו רואים את ההיסטוריה נרקמת מול עינינו, במזרח התיכון ובעולם כולו. מי שמוביל את עם ישראל בפן המדיני הוא נתניהו. על שמו תהיה קרויה התקופה הזאת, כי הוא כרגע הפנים והראש שהעם בכללותו בחר בהם להיות המייצגים שלו. היחס אליו, גם ובעיקר בעולם, מבטא את היחס אלינו.

י. המבט על נתניהו כמשל מעיד יותר מכל על צורת החשיבה של המביט, ורק כשהצורה עמוקה וגדולה אפשר לסלול את הדרך באחריות, בע"ה, לקומה הבאה של עם ישראל.

נסיים בתודה גדולה לכבוד ראש הממשלה של עם ישראל, מר בנימין נתניהו, ולכל משפחתו המסורה, המצליחים לעמוד בהכפשות שווא נוראיות בשם דבר אחד בלבד - המסירות הבלתי רגילה שלהם לנצח ישראל. ה' עימכם!

הבנת גודל השעה

איתי אסמן

**שרי ממשלה
לא יכולים
למשול
כשהפקידות
לא מבצעת
את
מדיניותם.
כך זה נמשך
עד ימינו**

א. ספרו של ארז תדמור "למה אתה מצביע ימין ומקבל שמאל" מתחיל בהחמצה של מנחם בגין כשקיבל לידי את ההנהגה ב-1977, מה שכונה "המהפך", שסימל את סיום שנות השלטון של השמאל ותחילת שלטון הימין המהפך" לא התרחש רק במערכת הבחירות בין השמאל לימין, אלא ביטא גם חילופי אליטות המדינה הונהגה מראשית קיומה על ידי מפא"י ומפ"ם (המערך) שביטאו תפיסות של סוציאליזם ומעמדות ואז עלה הימין לשלטון עם חיבור למסורת ישראל, והליכוד כרת ברית עם המפלגות החרדיות חילופי האליטות היו צריכים להביא לכך שבגין יחליף את הפקידות במשרדי הממשלה ויחיל מדיניות ימנית המחוברת למסורת, כפי שהעם בחר אך בגין לא התעלה לגודל השעה, ואמר "באנו לשרת ולא לרשת". ומאז ממשיך השמאל לשלוט במערך הפקידות, במערכת המשפט, הביטחון, האקדמיה, התקשורת ועוד שרי ממשלה לא יכולים למשול כשהפקידות לא מבצעת את מדיניותם כך זה נמשך עד ימינו

ב. כעת הגענו לשלב היסטורי נוסף בחילופי האליטות

לא רק הממשלה ימנית, גם האליטה הצבאית הופכת בהדרגה להיות ימנית ודתית הישיבות והמכינות שלחו במשך עשרות שנים את תלמידיהן לצבא מתוך תחושת שליחות, ואלה החלו להחליף בהדרגה את בני הקיבוצים כיום, מעל 35% צוערים בבית הספר לקצינים הם דתיים למרות התקדמותם ומסירותם הם נתקלים ב'תקרת זכוכית'. למעט מקרים חריגים, הם מודרים משולחן המטה הכללי ומהתווית המדיניות הצבאית הכוללת אך את התהליך הזה אי אפשר לעצור. השמאל, החושש מאוד מהתהליך הזה של חילופי האליטות, הקים ארגונים בשם "פורום 555", "אחים לנשק", "לוחמי 73" ועוד אבל אז הגיעה מלחמת "חרבות ברזל" וטרפה את הקלפים כולם ראו שלארגונים האלו אין שום שליטה אמיתית על מערך המילואים, ושרבים מהנופלים במלחמה הם בני הציונות הדתית, תושבי ההתנחלויות

**הם לא יכלו יותר לנכס לעצמם ביהירות את צה"ל כאילו הוא רשום על שמם.
קריאות הסרבנות נתקלו בקיר בטון של בוז מצד רוב העם היהודי**

הם הבינו שהם לא יכולים להלחם באליטה המתהווה, ולכן יש לרתום אותה, ולהסביר שכדאי לה לאמץ את דף המסרים של "אחים לנשק" - רק עם כיפה סרוגה

כלומר, במקום לקרוא לשינוי ההנהגה הצבאית, מתמקד דף המסרים המרכזי של ארגוני האליטות בנושאים המשותפים לכאורה להם ולציבור הדתי - גיוס החרדים

**כיום, מעל
35%
צוערים
בבית
הספר
לקצינים
הם דתיים**

**יש רק בעיה אחת
קטנה עם דף
המסרים הזה:
מטרת האחדות
ואהבת החינם היא
להדיר את מפלגות
הימין, החרדים
והמסורתיים
מהשלטון ומעמדת
קבלת ההחלטות**

לכן הם גם נפגשים עם רבנים מהציונות הדתית ומסבירים את החשש מעליית הימין לשלטון; מספרים להם בהפרזה יתרה על גבורת הטייסים שמסרו את הנפש למען המדינה, ושאי אפשר בלעדיהם, ועוד.

המסרים של אחדות ואהבת-חינם מתקבלים בקשב רב על לב הציבור הדתי לאומי, יחד עם הערכה אינסופית לטייסים בעלי מעמד היוקרה, ששותפים למלחמת המצווה. יש רק בעיה אחת קטנה עם דף המסרים הזה: מטרת האחדות ואהבת החינם היא להדיר את מפלגות הימין, החרדים והמסורתיים מהשלטון ומעמדת קבלת ההחלטות. כלפיהם אין מקום לאהבת-חינם ואחדות? אין צורך במפגש קפה ומאפה עם הציבור שנציגיו נמצאים בשלטון?

ג. כמו אז, גם היום חלק מהציבור הדתי לאומי לא משכיל להתעלות לגודל השעה. הוא לא מבין את תהליך חילופי האליטות. זה נראה לו כמו משהו אלים, פוגעני. במקום לראות את הדבר כתהליך היסטורי וטבעי, הם חשים אשמה על כך שיש מיעוט שאורו דעך, שלא נמצא בשלטון ומאיים שהוא לא יאהב אותם יותר, ואולי אף יעזוב את הארץ.

הרעיון הזה הוא בלתי נסבל עבור חלקים בציבור הדתי. הם יפילו את הממשלה הנבחרת, ימנו נציגים משמאל-מרכז - ובלבד שלא יהיו יהודים שיאיימו בעזיבת הארץ אם רצונם לא יתקיים. עם המסורתיים מבחינתם אין טעם לנהל שיח, כי הם לא יעזבו את הארץ וממילא הם צריכים לוותר. החזק צריך תמיד לוותר לחלש (חוץ מהמקרים בהם השמאל בשלטון - אז צריך לקבל את הכרעת הרוב ואסור להעביר ביקורת).

הביטוי "הסכמות רחבות" ו"פוליטיקה של הכנסת אורחים" רלוונטי לשיטתם רק כאשר הימין בשלטון. הציבור הדתי-לאומי הוא ציבור עם לב גדול, עם חמלה וענווה. הוא לא מחפש לרשת אלא לשרת, "אם צריך גלגל אני גלגל". אם השמאל רוצה להיות נהג, שיבושם לו, העיקר שלא יאיים לעזוב את הארץ - כי אז נחיה עם רגשות אשמה אינסופיים על שהכל בגללנו, שכן אנחנו גרמנו להם לשנוא. אין האשמה תלויה אלא רק בצד שלנו. ומה נעשה עם הרוב? שהרוב יוותר. **האמירות האלו לא מאחדות את העם אלא פוגעות בו.**

ד. זו הסיבה שארגוני המחאה רותמים את הציבור הדתי-לאומי. הם יודעים שהוא אוהב לשרת ושונא לרשת. הם יודעים שהוא עניו ותמיד מוותר. הם יודעים שהוא אוהב את כלל ישראל ולא רוצה שאף יהודי יעזוב את הארץ. והכי חשוב - הם יודעים שהם האליטה החדשה, אליטה שלא תסלק אף פקיד מתפקידו, אלא תיתן לו את הבכורה, מתוך אהבת ישראל

?ה. מה לדעתי צריך לעשות

קודם כל לאהוב כל יהודי. יחד עם זאת, יש לדעת שבסוגיות ציבוריות צריך לעצב את הצביון לפי מה שטוב לכלל ישראל, ולא לפי מה שטוב לקבוצות מיעוט שמאיימות לעזוב את הארץ (אגב, רובם לא יעזבו. אלו סתם איומי סרק שהתקשורת מנפחת). אהבת ישראל צריכה להתקיים לא רק כלפי מיעוטים, אלא גם כלפי המסורתניים, החרדים, והימניים שהצביעו בקלפי ומייצגים את רוב העם. אם נציגי הציבור של הרוב לא מיישמים את רצון הבוחר, איזו אהבת ישראל יש כאן?

בנוסף, יש לדעת שתהליך חילופי האליטות הוא תהליך טבעי והיסטורי. הדתיים לא "העיפו" את בני הקיבוצים מתפקידים בכירים בצה"ל. זה תהליך טבעי של עשרות שנים, ובמסגרתו, מי שהיה חדור שליחות ומקצועיות התקדם

צריך להיזהר מלקחת על עצמנו אשמה רעילה שלא שייכת לנו. גם מדיניות שנקבעת על ידי רוב בכנסת הינה תהליך חוקי שהתקיים מאז קום המדינה הדמוקרטית שלנו. ורק עכשיו הפך לאשמה, כאילו אנחנו דיקטטורה

הענווה היתירה מול קבוצות המיעוט לא מביאה לשקט לאומי, אלא מייצרת אנרכיה ומגבירה את הכאוס

ארגונים שיודעים שלא מציבים להם גבולות, ימשיכו למתוח את החבל ולבצע עבריינות נוספת, מתוך תחושת צדק אידאולוגית שלא יודעת שובע

לסיכום: נדרשת אהבת-חינם ואחדות עם כלל ישראל, ולא רק עם מיעוט שמאיים שלא יאהב אותנו אם נפספס את גודל השעה זה רק יעכב את התהליך אך לא יעצור אותו. רווח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר

**הענווה היתירה מול קבוצות המיעוט
לא מביאה לשקט לאומי, אלא מייצרת
אנרכיה ומגבירה את הכאוס**

